

...όμοιες της 'Ενώσεως Κέντρου επί τοῦ θέματος της ἀναθεώρησης τοῦ Συντάγματος ἔχουν καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ της κ. Γεωργίου Παπανδρέου διὰ τῶν δηλώσεών του τῆς 15 Μαρτίου ἑ.ἑ. εἶναι ἐπομένως γνωσταί καί ὄχι χρήζουν ἐπαναλήψεως.

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου τελευτῶν ἀπὸ τριμήνου ὑπὸ αὐστηρῶν κατ'οἶκον ἀπομόνωσιν - πρῆγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἐκφράζομεν τὴν βαθύτην δούνην μας - στερεῖται τῆς δυνατότητος νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀπόψεις του.

Τὰ Πολιτικά Κόμματα ἐξ ἑαυτῶν - ἐπομένως καί ἡ Ε.Κέντρου - ὄχι δύναται νὰ λειτουργήσουν ἐλευθέρως.-

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς θεωροῦμεν καθήκον μας, ὡς ἀναλόσαντες μακρὰ ἔτη εἰς τὸν ἀηδέσιον βίον τῆς Χώρας, νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἐπολοῦσθους δηλώσεις ἐπὶ τοῦ θέτου Ἰσχυροῦ Συντ/τος

Τὸ Σχῆδιο τοῦτο περιστέλλει ἀκαρτέτως τὰ βασικά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πολίτου καί ἐνδίδεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἰσῦρασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τὴν ὁμοίαν ὑπέγραψεν καί ἐπεκύρωσε καί ἡ Ἑλλάς.

Ἐπὶ πλέον τὸ θέτον Ἰσχυροῦ Συντ/τος ἐκμηδενίζει κατ'οὐσίαν τὴν λαϊκὴν Κυριαρχίαν καί τὸ Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα, δημιουργεῖ μίαν πανίσχυρον καί ἀνεξέλεγκτον οὐσιαστικῶς Κυβέρνησιν καί ἀνάγει τὸν Στρατὸν εἰς αὐτόνομον Ἐξουσίαν, ἀφελούσαν μὲν πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα καί τὰ Ἑθνικά Ἰδέατα, ἀλλ' οὐχί καί πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Ἐξ ὧτων τῶν ἐνωτέρω καθίσταται πρόδηλον ὅτι τὸ Σχῆδιο τοῦτο τοῦ Συντάγματος, οὔτε διελειψόμενον οὔτε δημοκρατικὸν εἶναι.

Ἄλλ' ὑπάρχει καί τὸ θέμα τῆς ἐπιλεγείσης διαδικασίας. Ὑπὸ τὸ κρᾶτος τοῦ Στρατιωτικοῦ Κόμου - ἦτοι μὲ ἀναστολήν τῶν βασικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἔθνους, μὲ λογοκρίσιαν τοῦ ἴσχυου, μὲ τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Κομμάτων ὑπὸ αὐστηρῶν ἀπομόνωσιν, μὲ πληθῶν ἐπιλέκτων ἐκπροσώπων τοῦ πολιτικοῦ Κόμου στερουμένων τῆς ἐλευθερίας τῶν ἔκκεν δικαστικῆς ἀποφάσεως, μὲ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς ὑπὸ αὐστηρῶν Κρατικῶν Ἐλεγχον-ὄχι ὑπάρχει ἐξ ἀντικειμένου δυνατότης οὔτε ἐλευθερίας συζητήσεως οὔτε ἐλευθερίας διενεργείας δημοψηφίσματος.

Τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ἐνδοχομένως θά προέκυπτεν ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς εἶναι προφανές, ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θά ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐκφράσις τῆς ἐλευθερίας καί ἀποκαθάρσεως θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί οὕτω ἀντὶ νὰ βοηθῆσθ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν δημοκρατίαν θ' ἀπορῆ πηγὴ νέων δοκιμασιῶν διὰ τὴν Χώραν.-

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Ἰουλίου 1968

Ἰωάννης Βίγγος

Ἀνδρέας Κοκκίρης

Γεράσιμος Βασιλιῆτος

Αι θέσεις της 'Ενώσεως Κέντρου επί του θέματος της αναθεώρησης του Συντάγματος έχουν καθορισθῆ ὑπό του 'Αρχηγού της κ. Γεωργίου Παπανδρέου διά τῶν δηλώσεών του τῆς 15 Μαρτίου ἑ.ἑ. εἶναι ἐκπομένως γνωσταί καί ὄν χρήζουν ἐπαναλήψεως.

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου τελευτῶν ἄπο τριμήνου ὑπό αὐστηράν κατ'οἶκον ἐπομόνωσιν - πρῆγμα διό τό θρονον ἐκφράζομεν τήν βαθεῖαν δούνην μας - στερεῖται τῆς δυνατέτητος νά διατυκῶθῆ τὰς ἀπόψεις του.

Τά Πολιτικά Κόμματα ἐξ ἄλλου - ἐκπομένως καί ἡ Ε.Κέντρου - ὄν δύνανται νά λειτουργήσουσι ἐλευθέρως.-

Ἐπί τὰς συνθήκας αὐτάς θεωροῦμεν καθήκον μας, ὡς ἀναλώσαντες μακρά ἔτη εἰς τόν ἀμφοτερον βῆλον τῆς Χώρας, νά προβῶμεν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας δηλώσεις ἐπί τοῦ θέτου Σχεδίου Συντ/τος

Τό Σχέδιο τοῦτο περιεπέλλει ἀκαρτέως τά βασικά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πολίτου καί εὐρίσκειται εἰς ἀντίθεσιν πρός τήν Εὐρωπαϊκήν Σύμβασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τήν ὁποῖαν ὑπέγραψεν καί ἐπεκύρωσε καί ἡ 'Ελλάς.

Ἐπί πλέον τό θέτον Σχέδιον Συντ/τος ἐκμηδενίζει κατ'οδοῖαν τήν λαϊκήν Κυριαρχίαν καί τό 'Αντιπροσωπευτικόν σύστημα, δημιουργεῖ μίαν πανίσχυρον καί ἀνεξέλεκτον οὐσιαστικῶς Κυβέρνησιν καί ἀνάγει τόν Στρατόν εἰς αὐτόνομον 'Εξουσίαν, ἀφελουσαν μέν πρῶτιν εἰς τήν "Πατρίδα καί τά 'Ἐθνικά 'Ιερόδη", ἄλλ' οὐχί καί πρός τό Σύνταγμα.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐνωτέρω καθίσταται πρόδηλον ὅτι τό Σχέδιον τοῦτο τοῦ Συντάγματος, οὔτε φιλελευθέρον οὔτε δημοκρατικόν εἶναι.

'Αλλ' ὑπέρχει καί τό θέμα τῆς ἐπιλεγείσης διαδικασίας. Ἐπί τό κράτος τοῦ Στρατιωτικοῦ νόμου - ἦτοι μέ ἀναστολήν τῶν βασικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἀτόμου, μέ λογοκρίσειαν τοῦ Τύπου, μέ τοῦς 'Αρχηγούς τῶν Κομμάτων ὑπό αὐστηράν ἐπομόνωσιν, μέ πληθύν ἐπιλέκτων ἐκπροσώπων τοῦ πολιτικοῦ κόσμου στερουμένων τῆς ἐλευθερίας τῶν ἔνθεν δικαστικῆς ἀποφάσεως, μέ ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς ὑπό αὐστηράν Κρατικῶν Ἐλεγχον-ὄν ὑπάρχει ἐξ ἀντικειμένου δυνατέτης οὔτε ἐλευθερίας συζητήσεως οὔτε ἐλευθερίας διενεργείας Δημοψηφίσματος.

Τό Σύνταγμα τό θρονον ἐνδοχομένως εἰς προέκυπτεν ὑπό τὰς συνθήκας αὐτάς εἶναι προφανές, ὅτι ἐπ'οἴσει λόγῳ εἰς ἔτος δυνατόν νά θεωρηθῆ ὡς ἐκφρασις τῆς ἐλευθερίας καί ἀεσμήτου θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί οὕτω ἀντί νά βοηθήσῃ εἰς τήν ἐπιστροφῆν εἰς τήν ἁμαρτία θ' ἀπορη πηγῆ νέων δοκιμασιῶν διό τήν Χώραν.-

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 'Ιουλίου 1968

Ἰωάννης Εἰγόςης

Ἀνδρέας Κοκκίρης

Γεράσιμος Βασιλιῶτες

Αι θέσεις της Ένώσεως Κέντρου επί του θέματος της αναθεώρησης του Συντάγματος έχουν καθορισθῆ ὑπό τοῦ Ἀρχηγοῦ της κ. Γεωργίου Παπανδρέου διὰ τῶν δηλώσεων του τῆς 15 Μαρτίου Ἐ.Ε. εἶναι ἐπομένως γνωσταί καί δέν χρήζουν ἐπαναλήψεως.

Ὁ κ. Γ. Παπανδρέου τελῶν ἀπὸ τριμήνου ὑπὸ ἀσθηρῶν κατ'οἶκον ἀπομόνωσιν - πρῶτα ἐξ ἑαυτοῦ ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν δόξην μας - στερεεῖται τῆς δυνατῆτος νὰ διατυπώσῃ τὰς ἀπόψεις του.

Τὰ Πολιτικὰ Κόμματα ἐξ ἄλλου - ἐπομένως καί ἡ Ε. Κέντρου - δέν δύνασθαι νὰ λειτουργήσουν ἐλευθέρως.-

Ἐπὶ τὰς συνθήκας αὐτάς θεωροῦμεν καθήκον μας, ὡς ἀναλύσαντες μακρὰ ἔτη εἰς τὸν Δημόσιον βίον τῆς Χώρας, νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ἤθους Σχεδίου Συντ/τος:

Τὸ Σχέδιον τοῦτο περιστέλλει ἀπαρδέκτως τὰ βασικὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ πολίτου καί ἐδρῆσκει εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν Σύμφασιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τὴν ὁποίαν ὑπεγράφη καί ἐπικύρωσε καί ἡ Ἑλλάς.

Ἐπὶ πλέον τὸ ἤθους Σχέδιον Συντ/τος ἀμφισβητεῖ κατ'ὄψαν τὴν Λατκὴν Κυριαρχίαν καί τὸ Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα, δημιουργεῖ μίαν πανίσχυρον καί ἀνεξέλεγκτον οὐσιαστικῶς Κυβέρνησιν καί ἀνάγει τὸν Στρατὸν εἰς Ἀυτόνομον Ἐξουσίαν, ἀφελουσαν μὲν πῶσιν εἰς τὴν Πατρίδα καί τὰ Ἑθνικὰ Ἰδιώδη", ἀλλ' οὐχὶ καί πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Ἐξ ἄλλου τῶν ἀνωτέρω καθίσταται πρόβλημα ὅτι τὸ Σχέδιον τοῦτο τοῦ Συντάγματος, οὔτε φιλελεύθερον οὔτε Δημοκρατικὸν εἶναι.

Ἄλλ' ὑπάρχει καί τὸ θέμα τῆς ἐπιλεγέσης διαδικασίας. Ἐπὶ τὸ Κράτος τοῦ Στρατιωτικοῦ ἤθους - ἦτοι μὲ ἀναστολὴν τῶν βασικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἄτόμου, μὲ λογοκρισίαν τοῦ Τόκου, μὲ τοὺς Ἀρχηγούς τῶν Κομμάτων ὑπὸ ἀσθηρῶν ἀπομόνωσιν, μὲ πληθὺν ἐπιλεκτῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πολιτικοῦ Κόμμου στερουμένων τῆς ἐλευθέρως τῶν ἄνευ Δικαστικῆς ἀποφάσεως, μὲ ἄλλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς πολιτικῆς ζωῆς ὑπὸ ἀσθηρῶν Κρατικῶν Ἐλεγχον - δέν ὑπάρχει ἐξ ἀντικειμένου δυνατῆτος οὔτε ἐλευθέρως συζητήσεως οὔτε ἐλευθέρως διενεργείας Δημοψηφισματος.

Τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ἐνδεχομένως θὰ προκύπτῃ ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς εἶναι προφανές, ὅτι ἐπ'ὀφείνῃ λόγῳ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐκφρασις τῆς ἐλευθέρως καί ἀδυσχεροῦτος θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί οὕτω ἀντὶ νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἀμαλότητά τ' ἀπορῆ πηγὴ νέων δεκιμασιῶν διὰ τὴν Χώραν.-

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Ἰουλίου 1968

Ἰωάννης Ζιγώης

Ἀνδρέας Κοκκέρης

Περσίδης Βασιλέτος